

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA ODBUDOWY

WARSZAWA

Nr 6

7 GRUDNIA 1946

T R E Ś Ć :

DEKRET:

Poz. 88 — z dnia 13 września 1946 r. o rozgraniczeniu nieruchomości

Str.

2

ROZPORZĄDZENIA:

- 89 — Rady Ministrów z dnia 5 września 1946 r. w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe 4
- 90 — Rady Ministrów z dnia 17 października 1946 r. o trybie udzielania koncesyj na zakładanie nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji przejętych na własność Państwa 5
- 91 — Rady Ministrów z dnia 31 października 1946 r. o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami w miastach: Kielce i Częstochowa 6
- 92 — Rady Ministrów z dnia 31 października 1946 r. o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami na obszarze województwa śląskiego i wrocławskiego oraz niektórych powiatów województw: krakowskiego, poznańskiego i olsztyńskiego 7

ZARZĄDZENIE:

- 93 — Ministra Odbudowy z dnia 8 listopada 1946 r. o tymczasowym stosowaniu Polskich Norm 7

OKOLNIKI:

- 94 — Nr 16 z dnia 15 lipca 1946 r. w sprawie generalii na roboty budowlane i instalacyjne 8
- 95 — Nr 16-a z dnia 2 października 1946 r. w sprawie generalii na roboty budowlane i instalacyjne 9
- 96 — Nr 26 z dnia 15 października 1946 r. w sprawie zaliczkowania drewna okrągłego 9
- 97 — Nr 27 z dnia 19 października 1946 r. w sprawie szkolenia fachowców budowlanych 10
- 98 — Nr 28 z dnia 21 października 1946 r. w sprawie uzgadniania planów inwestycyjnych Związków Samorządowych 10
- 99 — Nr 29 z dnia 24 października 1946 r. w sprawie sprzedaży artykułów reglamentowanych po cenach komercyjnych 12
- 100 — Nr 30 z dnia 14 listopada 1946 r. w sprawie rejestracji sił technicznych z dziedziny budownictwa 13
- 101 — Nr 31 z dnia 28 listopada 1946 r. w sprawie stosowania norm wynagrodzenia za prace inżynierskie w zakresie domowych instalacji wewnętrznych 18
- 102 — Nr 32 z dnia 28 listopada 1946 r. w sprawie uzgadniania planów i wytycznych przez urzędy planowania przestrzennego z władzami i organami publicznymi 21
- 103 — Pismo okólne z dnia 19 listopada 1946 r. w sprawie wytycznych organizacji Wydziałów Odbudowy 22

D E K R E T

z dnia 13 września 1946 r.

o rozgraniczeniu nieruchomości.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Rozgraniczenie nieruchomości polega na oznaczeniu granic, t. j. na określeniu położenia punktów i linii granicznych, utrwaleniu ich na gruncie oraz sporządzeniu odpowiednich dokumentów.

Art. 2. 1. Rozgraniczenie przeprowadza się:

- 1) z urzędu,
- 2) na wniosek osób zainteresowanych.

2. Z urzędu przeprowadza się rozgraniczenie przy:

- 1) pomiarach osiedli lub ich części,
- 2) wywłaszczeniu lub odstąpieniu gruntów na potrzeby użyteczności publicznej,
- 3) przeprowadzaniu scaleń lub parcelacji nieruchomości i w związku z przebudową ustroju rolnego,
- 4) zakładaniu i przeprowadzeniu katastru gruntowego i budynkowego,
- 5) ustanawianiu prawa zabudowy oraz
- 6) urządzaniu gospodarstwa leśnego.

3. Po upływie lat 10 od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu wszelkie nieruchomości mogą być rozgraniczone z urzędu także w przypadkach nie wymienionych w ust. 2.

Art. 3. Do rozgraniczenia nieruchomości właściwe są władze miernicze, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 4. 1. Postępowanie rozgraniczeniowe wszczyna powiatowa władza miernicza, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

2. Powiatowa władza miernicza wydaje decyzję o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego. Decyzja ta winna być stronom podana do wiadomości.

3. Decyzja o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego jest niezaskarżalna.

4. Decyzja właściwych władz o wszczęciu na określonych obszarach przebudowy ustroju rolnego lub wywłaszczeniowego zastępuje decyzję o wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego.

Art. 5. 1. Niezwłocznie po wszczęciu postępowania rozgraniczeniowego powiatowa władza

miernicza wyznaczy do przeprowadzania czynności ustalenia granic mierniczego, który:

- 1) wzywa strony do stawienia się na gruncie w terminie wskazanym, nie wcześniej jednak, jak po 7 dniach od daty doręczenia wezwania; jeżeli stroną jest osoba prawna prawa publicznego, termin nie może być krótszy od dni 14-tu; strony powinny przedstawić w terminie wyznaczonym posiadane dokumenty dotyczące gruntów podlegających rozgraniczeniu;
- 2) przeprowadza badanie na gruncie w obecności stron;
- 3) oznacza i utrwała granice na gruncie oraz sporządza protokół graniczny, akt ugody i dowody pomiarowe; w razie sporu mierniczy utrwała granice prowizorycznie według stanu posiadania oraz według dokumentów i wskazań stron i zaznacza je na planie.

2. Nie utrwała się granic, które mają ulec zmianie w toku prac regulacyjnych.

3. Niestawiennictwo stron mimo wezwania nie wstrzymuje czynności mierniczego.

4. W razie usprawiedliwionego niestawiennictwa wezwanej strony mierniczy odrocza czynności do czasu ustania przeszkody lub wyznaczenia przedstawiciela — nie dłużej jednak niż na okres 1 miesiąca.

5. Przepis ust. 4 nie ma zastosowania w przypadku przeprowadzania rozgraniczeń dla potrzeb przebudowy ustroju rolnego.

6. Wspólnotę gruntową reprezentuje dwóch przedstawicieli, wybranych zwykłą większością głosów na ogólnym zebraniu uczestników.

7. Osoby, nie mające pełnej zdolności do działań prawnych, zaginionych i nieobecnych reprezentują przedstawiciele ustawowi.

Art. 6. 1. Przy ustalaniu granic bierze się pod uwagę znaki, ślady graniczne, odpowiednie plany i dokumenty oraz punkty dowiązania.

2. Jeżeli brak jest danych, wymienionych w ust. 1, lub są one niewystarczające albo sprzeczne, ustala się granicę na mocy zgodnego oświadczenia obu stron lub jednej strony, gdy druga strona w toku postępowania oświadczenia nie złoży.

3. Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów, wydane w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, określi, jakie plany i doku-

menty mają moc dowodową przy ustalaniu granic.

Art. 7. 1. W przypadku sporu co do ustalenia granic mierniczy skłania strony do ugody.

2. Ugody zawarte przed mierniczym, dokonującym czynności ustalenia granic, posiadają moc ugód sądowych.

3. Jeżeli do ugody nie dojdzie, powiatowa władza miernicza przekazuje z urzędu sądowi sprawę wraz z opinią.

4. Spory graniczne w toku przebudowy ustroju rolnego rozstrzygają ostatecznie władze, dokonujące tej przebudowy.

Art. 8. 1. Po dokonaniu czynności, wymienionych w art. 4—6, powiatowa władza miernicza orzeka o rozgraniczeniu.

2. Na obszarach, objętych przebudową ustroju rolnego, orzeczenia właściwych władz kończące postępowanie zastępują orzeczenia o rozgraniczeniu.

Art. 9. Do postępowania rozgraniczeniowego przed władzami mierniczymi stosuje się przepisy o postępowaniu administracyjnym, o ile przepisy niniejszego dekretu nie stanowią inaczej.

Art. 10. 1. Mierniczkowie przysięgli, dokonujący ustalenia granic na wezwanie zainteresowanych, są upoważnieni do dokonania tych czynności w trybie przepisów art. 5, 6 i 7 ust. 1 i 2 bez zachowania przepisu art. 4.

2. W przypadkach, określonych w ust. 1, mierniczkowie przysięgli po dokonaniu czynności ustalenia granic, lub stwierdzeniu sporu składają sporządzone dokumenty powiatowej władzy mierniczej, która przeprowadza dalsze postępowanie.

Art. 11. Prawomocne orzeczenia władzy mierniczej o rozgraniczeniu, wydane w trybie niniejszego dekretu, mają moc wyroków sądowych.

Art. 12. 1. Do rozgraniczenia nieruchomości na obszarach objętych przebudową ustroju rolnego właściwe są władze dokonujące przebudowy.

2. W postępowaniu przed tymi władzami stosuje się odpowiednio przepisy art. 5, 6, 7 ust. 1 i 2, 11 i 13.

Art. 13. 1. Czynności nadzorcze w postępowaniu rozgraniczeniowym wykonuje władza miernicza bezpłatnie.

2. Za pozostałe czynności mogą być pobrane opłaty, których wysokość i sposób pobierania określi rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 14. 1. Do właściwości sądów należą sprawy, przekazane przez powiatową władzę mierniczną, w których przed mierniczym nie dojdzie do ugody (art. 7 ust. 3).

2. Do postępowania sądowego stosuje się przepisy kodeksu postępowania niespornego z tą zmianą, iż sądem właściwym miejscowo jest sąd grodzki miejsca położenia nieruchomości.

Art. 15. Sąd, przed którym toczy się sprawa o własność lub o wydanie nieruchomości albo jej części, właściwym jest także do przeprowadzenia rozgraniczenia, jeżeli ustalenie granic jest potrzebne do rozstrzygnięcia rozpoznawanej sprawy. W tym przypadku sąd zamieści w sentencji wyroku także rozstrzygnięcie o rozgraniczeniu.

Art. 16. Za przeprowadzenie postępowania sądowego w sprawach o rozgraniczenie pobiera się opłatę w wysokości od 100 do 500 złotych. Opłatę tę określi sąd z urzędu w orzeczeniu kończącym postępowanie w I-szej instancji. Poza tym stosuje się przepisy o kosztach sądowych.

Art. 17. Wykonanie orzeczeń sądowych o rozgraniczeniu nieruchomości odbywa się z udziałem mierniczego, wyznaczonego przez powiatową władzę mierniczną.

Art. 18. Ustalone przy rozgraniczeniu granice nieruchomości winny być ujawnione w księgach wieczystych (hipotecznych, gruntowych).

Art. 19. Przepisy niniejszego dekretu nie mają zastosowania do odgraniczenia pól górniczych.

Art. 20. 1. Znaki graniczne winny być ochraniać przez posiadaczy gruntów oraz przez miejscowe władze.

2. O uszkodzeniu, zniszczeniu lub przesunięciu znaków granicznych posiadacze gruntów obowiązani są zawiadomić miejscowe władze.

Art. 21. 1. Posiadacze gruntów winni niezwłocznie zawiadomić władzę w ciągu 7 dni od daty stwierdzenia przez nich uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych ulegających w drodze administracyjnej karze aresztu do 3 tygodni lub grzywny do wysokości 1.000 zł.

2. Winni uszkodzenia, zniszczenia lub przesunięcia znaków granicznych, niezależnie od odpowiedzialności karnej, ponoszą koszty wznowienia tych znaków. Koszty te ustala powiatowa władza miernicza według rzeczywistych wysokości.

Art. 22. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz Ministrom: Sprawiedliwości, Administracji Publicznej, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych i Ziemi Odzyskanych.

Art. 23. 1. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. Równocześnie tracą moc dotychczas obowiązujące przepisy, dotyczące przed-

miotów unormowanych w niniejszym dekrete.
W szczególności tracą moc:

- 1) załącznik I do uwagi I art. 1400 ustawy postępowania cywilnego z 1864 r. utrzymany w mocy art. XVII § 1 pkt. 9) przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego i art. XVII § 7 pkt. 2) tychże przepisów;
- 2) §§ 850—853 kodeksu cywilnego austriackiego oraz rozporządzenia ces. z dnia 22 lipca 1915 r. o odnowieniu i sprostowaniu granic — (Dz. u. p. austr. Nr 203), utrzymane w mocy art. XXVII pkt. 7) przepisów wprowadzających kodeks postępowania cywilnego;
- 3) §§ 919 i 920 kodeksu cywilnego niemieckiego;
- 4) ustawa z dnia 9 marca 1934 r. o ustalaniu granic nieruchomości ziemskich przy przebudowie ustroju rolnego (Dz. U. R. P. Nr 34, poz. 319);

5) art. XLVII przepisów wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym w części dotyczącej sprostowania granic.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów
i Minister Ziem Odzyskanych:
Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:
Henryk Świątkowski

Minister Administracji Publicznej:
Władysław Kiernik

Minister Skarbu:
Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
Bolesław Podedworny

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 298 z dnia 21 października 1946 r.).

89

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 września 1946 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 663) i art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr 86, poz. 665) zarządza się co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 12 września 1945 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłym miejscem służbowym oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 228) wprowadza się zmiany następujące:

1. § 2 otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariuszom państwowym w razie podróży służbowej (komisji) lub delegacji do miejscowości położonej poza ich zwykłym miejscem służbowym należą się:

- 1) diety,
- 2) zwrot kosztów przejazdu,
- 3) zwrot kosztów noclegu”.

2. § 4 otrzymuje brzmienie:

„Za członków rodziny uważa się osoby wymienione w § 42 a ust. 2 rozporządzenia Ra-

dy Ministrów z dnia 19 grudnia 1933 r. o zasadach zastępowania funkcjonariuszów państwowych do grup uposażenia i automatycznego przechodzenia nauczycieli do wyższych grup uposażenia, o dodatkach lokalnych, funkcyjnych i służbowych oraz o umundurowaniu niższych funkcjonariuszów państwowych (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 781) w brzmieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28 poz. 179)”.

3. § 16 otrzymuje brzmienie:

„Diety wynoszą dziennie 250 zł. Przy podróżach do m. st. Warszawy, do m. Gdańska, do m. Gdyni lub powiatu morskiego oraz na teren Ziem Odzyskanych dolicza się do diet 50 zł dziennie”.

4. §§ 17 i 20 skreśla się.

5. Po § 39 wstawia się osobny rozdział w brzmieniu następującym:

„Rozdział 2 a.

Zwrot kosztów noclegu.

§ 39 a. 1. Funkcjonariuszowi państwowemu przysługuje prawo do zwrotu kosztów noclegu za noce spędzone w miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej podczas całego okresu pobytu w tej miejscowości.

2. Funkcjonariusz otrzymuje zwrot kosztów noclegu za noc spędzoną w innej miejscowości, jeżeli pobyt w tej miejscowości był konieczny ze względów komunikacyjnych w drodze do miejscowości bądź z miejscowości, będącej celem podróży lub delegacji służbowej.

§ 39 b. Zwrot kosztów noclegu przysługuje tylko do wysokości 120 zł za nocleg i tylko w tym przypadku, jeżeli funkcjonariusz państwowy z braku miejsca nie mógł korzystać i nie korzystał z noclegu w służbowym domu noclegowym. Fakt niekorzystania z noclegu w służbowym domu noclegowym powinien być uwidoczniiony w postaci adnotacji służbowej na delegacji.

§ 39 c. Podstawą do obliczania kosztów noclegu są rachunki hoteli. Rachunki będą uwzględniane tylko do wysokości określonej w § 39 b.

§ 39 d. W przypadku nieprzedłożenia rachunku funkcjonariuszowi państwowemu służy prawo tylko do ryczałtu w wysokości 50 zł za każdą noc, spędzoną w miejscowości, będącej celem podróży służbowej lub delegacji, albo w innej miejscowości w warunkach określonych w § 39 a ust. 2."

6. W § 43 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Jeżeli z przyczyn od przeniesionego niezależnych nie może nastąpić przewóz w sposób określony w ust. 1, zwraca się koszty przewozu dokonane innymi środkami komunikacji".

7. W § 48 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Wszelkie rachunki diet, kosztów przejazdu i kosztów noclegów z tytułu podróży służbowej, krótkotrwałej delegacji i przeniesienia powinny być przedstawione w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po odbyciu podróży służbowej, delegacji lub przeniesienia, rachunki zaś kosztów przewozu urządzenia domowego — w terminie 14 dni, licząc od następnego dnia po dokonaniu przewozu urządzenia domowego".

8. W § 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"W przypadkach podróży służbowej lub delegacji diety, zwrot kosztów podróży i nocle-

gów wypłaca ta władza, która zarządziła podróż służbową lub delegację".

9. W § 51 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Funkcjonariuszom państwowym, udającym się w podróż służbową, służy prawo do zaliczki nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów przejazdu, noclegu i należnych diet".

10. § 52 otrzymuje brzmienie:

"W przypadkach, w których podróże służbowe trwają dłuższy okres czasu lub stale się powtarzają, władza naczelna może przyznać za zgodą Ministra Skarbu, zamiast kosztów przejazdu, noclegu i diet, ryczałt płatny z góry wraz z uposażeniem".

11. § 53 otrzymuje brzmienie:

"1. Należności uregulowane w dziale niniejszym służą w czasie podróży za granicą od chwili przejazdu przez granicę do chwili powrotu do kraju.

2. Za czas podróży i pobytu na obszarze Państwa Polskiego należą się diety i zwrot kosztów podróży oraz noclegów według zasad ustalonych dla podróży służbowych w kraju. Jednak zwrotu kosztów przejazdu koleją oraz przewozu koleją bagażu podróжного, a przy podróżach kurierów dyplomatycznych oraz przesiedleniach także kosztów doróżek i traagarzy, można żądać według przepisów zawartych w dziale niniejszym".

12. Ustępowi drugi § 69 oznaczony omwłkowo jako „§ 69.1.” otrzymuje numerację „2”.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrowi Skarbu oraz właściwym ministrom, każdemu w jego zakresie działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 51, poz. 289 z dnia 17 października 1946 r.).

90

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 października 1946 r.

o trybie udzielania koncesyj na zakładanie nowych przedsiębiorstw w gałęziach przemysłu i komunikacji przejętych na własność Państwa.

Na podstawie art. 4 i 10 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do założenia nowych przedsiębiorstw, należących do kategorii podlegających przejęciu przez Państwo na zasadzie art. 3 ust. 1 lit.

A i C ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) wymagane jest uzyskanie koncesji.

Jeżeli przepisy szczegółowe nie stanowią inaczej, koncesja nie jest wymagana na założenie przedsiębiorstwa, które będzie prowadzone w takim rozmiarze lub kategorii, w jakim ist-

niejące przedsiębiorstwa w myśl art. 3 ust. 1 lit. A pkt 11, 13, 14, 16 i 17 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) nie podlegają przejęciu przez Państwo.

§ 2. Podanie o koncesję składać należy właściwemu ze względu na rodzaj przedsiębiorstwa ministrowi z odpisem dla Prezesa Centralnego Urzędu Planowania.

Do podania dołączyć należy:

- wyciąg z rejestru handlowego albo projekt umowy spółki lub statutu, o ile dla prowadzenia przedsiębiorstwa koncesjonowanego ma być utworzona osoba prawna,
- opis planowanego przedmiotu przedsiębiorstwa i zakresu produkcji,
- plan finansowania produkcji z podaniem rodzaju i wysokości kapitałów przeznaczonych dla założenia i prowadzenia przedsiębiorstwa.

Cudzoziemiec lub osoba prawna, mająca siedzibę za granicą, ubiegający się o uzyskanie koncesji, winni nadto złożyć zaświadczenie konsulatu polskiego stwierdzające, że na terenie danego państwa firmy polskie korzystają z takich samych uprawnień jak firmy krajowe, o ile wzajemność nie wynika z umowy międzynarodowej.

§ 3. Akt koncesji wydaje właściwy minister w porozumieniu z Prezesem Centralnego Urzędu Planowania, przy czym w akcie tym wymienia się firmę, miejsce położenia przedsiębiorstwa, jego zakres i przedmiot działania oraz szczegółowe warunki udzielenia koncesji.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrom: Przemysłu, Komunikacji oraz Aprowizacji i Handlu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Przemysłu:

Hilary Minc

w/z Minister Komunikacji:

Zygmunt Balicki

Minister Aprowizacji i Handlu:

Jerzy Sztachelski

w/z Minister Obrony Narodowej:

Marian Spychalski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Bezpieczeństwa Publicznego:

Stanisław Radkiewicz

w/z Minister Spraw Zagranicznych:

Józef Olszewski

w/z Minister Skarbu:

Tadeusz Dietrich

Minister Sprawiedliwości

Henryk Świątkowski

w/z Minister Oświaty:

Eugenia Krassowska

w/z Minister Kultury i Sztuki:

Leon Kruczkowski

w/z Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Bolesław Podedworny

Minister Leśnictwa:

Stanisław Tkaczow

w/z Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego:

Ludwik Grosfeld

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Adam Kuryłowicz

w/z Minister Zdrowia:

Bogusław Kozusznik

Minister Pocht i Telegrafów:

Józef Putek

w/z Minister Informacji i Propagandy:

Feliks Widy-Wirski

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 63 poz. 347 z dnia 26 listopada 1946 r.).

91

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1946 r.

o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami w miastach: Kielce i Częstochowa.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. W miastach: Kielce i Częstochowa województwa kieleckiego wprowadza się w całości publiczną gospodarkę lokalami.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Administracji Publicznej, Sprawiedliwości i Odbudowy oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajn

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 358 z dn. 29 listopada 1946 r.).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 października 1946 r.

o wprowadzeniu publicznej gospodarki lokalami na obszarze województwa śląskiego i wrocławskiego oraz niektórych powiatów województw: krakowskiego, poznańskiego i olsztyńskiego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 i 3 dekretu z dnia 21 grudnia 1945 r. o publicznej gospodarce lokalami i kontroli najmu (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 4, poz. 27) zarządza się, co następuje:

§ 1. Publiczną gospodarkę lokalami wprowadza się w całości w miastach i osiedlach podmiejskich na obszarze:

- 1) województwa śląskiego,
- 2) województwa wrocławskiego,
- 3) powiatów: chrzanowskiego, bialskiego i krakowskiego — województwa krakowskiego,
- 4) powiatów: babimojskiego, gorzowskiego, gubińskiego, krośnieńskiego, międzyrzeckiego, pilskiego, rzepińskiego, skwiersyńskiego, sulęcińskiego, strzeleckiego, świebodzińskiego, wschowskiego i zielonogórskiego — województwa poznańskiego,
- 5) miasta Szczecina i miasta Koszalina — województwa szczecińskiego.
- 6) miasta Olsztyna — województwa olsztyńskiego.

§ 2. Gospodarkę lokalami w osiedlach podmiejskich na obszarze oznaczonym w § 1 podporządkowuje się władzom kwaterunkowym zainteresowanych miast.

§ 3. Minister Administracji Publicznej, a na obszarze Ziem Odzyskanych Minister Ziem Odzyskanych — określi w drodze zarządzeń, które osiedla mają charakter osiedli podmiejskich oraz do których osiedli podmiejskich stosuje się przepis § 2.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Ministrom: Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych, Sprawiedliwości i Odbudowy oraz innym ministrom, każdemu w zakresie jego działania.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Administracji Publicznej:

Władysław Kiernik

Minister Ziem Odzyskanych:

Władysław Gomułka

w/z Minister Sprawiedliwości:

Leon Chajm

Minister Odbudowy:

Michał Kaczorowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 64 poz. 359 z dn. 29 listopada 1946 r.).

ZARZĄDZENIE

Ministra Odbudowy

z dnia 8 listopada 1946 r.

Zarządzam tymczasowe stosowanie Polskiej normy P. N/B — 320 „Cegły budowlane wa-

pienno-piaskowe. Warunki techniczne”

w/z Minister

Inż. J. Zakowski
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK Nr 16

z dnia 15 lipca 1946 r.

w sprawie generalii na roboty budowlane i instalacyjne.

(L. dz. III/19531/Z/46)

Do
wszystkich Ministerstw
Wydziałów Odbudowy Urzędów
Wojewódzkich
Dyrekcji Odbudowy, B.O.S.

Zgodnie z uchwałą z dnia 21 i 25.VI.46 r. Komisji Międzyministerialnej w sprawie ustalenia generalii do robocizny i materiałów na roboty budowlane i instalacyjne, wykonywane na rzecz lub z funduszy Skarbu Państwa, Samorządu terytorialnego oraz instytucji prawa publicznego, od dnia 1.V.1946 r. ustala się wysokość generalii przy sporządzaniu kosztorysów urzędowych w następującej wysokości:

A. 1) Od całkowitych kosztów robocizny.

Współczynniki w stosunku do kosztów własnych dla robót budowlanych i inżynierskich . . . 80%
dla robót instalacyjnych . . . 84%

2) Od całkowitych kosztów robocizny za roboty dodatkowe.

Odpowiednio dla robót budowlanych i inżynierskich . . . 74%
dla robót instalacyjnych . . . 78%

B. Od całkowitych kosztów materiałów:

współczynnik w stosunku do kosztów własnych wynosi . . . 28%

Ministerstwo zaznacza, że okólnik Nr 16 nosi charakter zarządzenia tymczasowego.

Minister Odbudowy

M. Kaczorowski.

1 Załącznik.

Załącznik do okólnika Nr 16

Wyprowadzenie wysokości generalii.

A. Robocizna.

I. Od faktycznych kosztów robocizny.

1) Z tytułu ubezpieczeń społecznych:

a) chorobowe . . . 5,00%
b) emerytalne . . . 5,30%
c) od wypadków . . . 3,50%
d) fundusz pracy . . . 6,00%

19,80%

2) Z tytułu Układu Zbiorowego Pracy:

e) angielskie soboty . . . 4,35%
f) urlopy . . . 3,00%
g) koszt delegacji (obowiązki społeczne) . . . 1,00%
h) odzież robocza, obuwie i konserwacja . . . 0,10%
i) obsługa sanitarna . . . 0,50%
k) dopłaty za chorobę . . . 0,40%
l) odszkodowania ra wypadek śmierci . . . 0,10%
m) stołówki, świetlice, gazety itp. 1,25%

n) zwrot kosztów dojazdów robotników . . . 0,20%

10,90%

30,10%

3) Nadzór i Administracja . . . 7,50%

4) Remont, konserwacja, amortyzacja maszyn i narzędzi . . . 2,00%

Uwaga: dla robót instalacyjnych przyjmujemy 5

5) Dopłata do podatku od wynagrodzeń (dla Warszawy) . . . 5,00%

6) Organizacja i likwidacja budowy . . . 2,00%

Razem . . . 47,20%

Uwaga: dla robót instalacyjnych (50,20%)

II. Od globalnych kosztów robocizny.

1) Koszty ogólne:

a) Centrala firmy i koszty handlowe . . . 6,00%

b) Oprocentowanie kapitału . . . 1,00%

c) Opłaty branżowe . . . 1,20%

8,20%

2) Zysk i ryzyko . . . 10,00%

18,20%

III. Od całkowitych kosztów robocizny.

Podatek obrotowy . . . 4,00%

Na podstawie powyższych współczynników generalia do robocizny w stosunku do kosztów własnych wyniosą:

dla robót budowlanych i inżynierskich . . . 80%

dla robót instalacyjnych . . . 84%

IV. Od całkowitych kosztów robocizny za roboty dodatkowe.

Na podstawie powyższych współczynników generalia robocizny w stosunku do kosztów własnych wyniosą:

dla robót budowlanych i inżynierskich . . . 74%

dla robót instalacyjnych . . . 76%

B. Materiały.

I. Od faktycznych kosztów materiałów.

Nadzór i administracja . . . 4,00%

II. Od globalnych kosztów materiałów:

jak dla robocizny . . . 18,20%

III. Od całkowitych kosztów materiałów:

Podatek obrotowy . . . 4,00%

Na podstawie powyższych współczynników generalia do materiałów w stosunku do kosztów własnych wyniosą . . . 28%

Ministerstwo prosi o nadesłanie uwag co do zastosowanych generalii do dnia 15.VIII. b. r.

Dyrektor Departamentu Budownictwa

Inż. K. Tysza

95

OKÓLNIK Nr 16-a

z dnia 2 października 1946 r.

w sprawie generalii na roboty budowlane i instalacyjne.

(L. dz. III/12699/2/46).

Do
wszystkich Ministerstw,
Wydziałów Odbudowy Urzędów
Wojewódzkich,
Dyrekcji Odbudowy, B.O.S.

Po zapoznaniu się z uwagami, dotyczącymi wysokości stosowanych generalii, a zgłoszonymi przez Ministerstwa, Dyrekcje, Wydziały Odbudowy i zainteresowane instytucje, Ministerstwo Odbudowy w uzupełnieniu okólnika Nr 16 i na podstawie uchwały Komisji Międzyministerialnej z dnia 20.VIII., 27.VIII. i 9.IX.1946 r. wyjaśnia, że ustalone w wyżej wymienionym tymczasowym zarządzeniu jako maksymalne stawki generalii mogą znaleźć zastosowanie jedynie:

- 1) Przy wycenianiu kosztorysów urzędowych, celem opracowania preliminarzy i planów inwestycyjnych.
- 2) Dla robót prowadzonych systemem gospodarczym przez instytucje (z potrąceniem 10% — zysku i ryzyka) dla kontroli celowości wydatków.

- 3) Dla robót oddawanych systemem komisyjnym.

Przy rozliczaniu się z przedsiębiorstwami wykonującymi roboty z wolnej ręki, roboty dodatkowe i dla kontroli przetargów, Ministerstwo zarządza stosowanie następujących stawek:

a) Roboty nowe i remontowe: robocizna i materiał.

a) budowlane i inżynierskie	65%	25%
b) instalacyjne	70%	25%

b) Roboty dodatkowe:

a) budowlane i inżynierskie	60%	23%
b) instalacyjne	65%	23%

Termin stosowania podanych wyżej generalii wzamian podanych w okólniku Nr 16 ustala się na dzień 1 października 1946 r.

za Ministra Odbudowy

Inż. S. Pietrusiewicz

Podsekretarz Stanu

96

OKÓLNIK Nr 26

z dnia 15 października 1946 r.

w sprawie zaliczkowania drewna okrągłego.

(L. dz. III/8963/6/46).

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich — Wydziałów Odbudowy, Dyrekcji Odbudowy i Biura Odbudowy Stolicy.

W związku z trudnościami finansowania przydziałów drewna wynikającymi z powodu stosowanego dotychczas miesięcznego systemu uruchamiania kredytów, Ministerstwo Odbudowy w porozumieniu z Ministerstwem Leśnictwa, w celu usprawnienia rozprzeczania drewna okrągłego — poleca:

- 1) Zaliczkować wyłącznie drewno, pobierane na własne potrzeby Ministerstwa Odbudowy, w terminach określonych przez Ministerstwo Leśnictwa.

- 2) Kierować odbiorców drewna przydzielanego odpłatnie za zleceniami sprzedaży do odpowiednich Nadleśnictw, gdzie odbiorcy uiszcza należność przy odbiorze drewna.

w/z Dyrektor Departamentu Budownictwa

Inż. W. Karnas.

OKOLNIK Nr 27

z dnia 19 października 1946 r.

w sprawie szkolenia fachowców budowlanych.

(L. dz. G. M. 2993/46)

Do
wszystkich Urzędów
Wojewódzkich i
Dyrekcji Odbudowy.

Zagadnienie szkolenia fachowców budowlanych ma niezwykłą doniosłość dla potrzeb Państwa i praca w tej dziedzinie musi posiadać charakter pracy usystematyzowanej.

W związku z przeprowadzonymi inspekcjami przez Wydział Kadr, Ministerstwo Odbudowy stwierdziło, że na terenie podległych Ministerstwu Urzędów czy Dyrekcji istnieją zakłady naukowe lub kursy specjalne do szkolenia fachowców w dziedzinie przemysłu budowlanego o których Ministerstwo albo nie było powiadomione, albo wiadomość podana była w formie niejasnej.

Fakty takie powodują zamieszanie w organizowaniu akcji szkolenia fachowców przez Ministerstwo, gdzie istnieje specjalnie powołana komórka — Wydział Organizacji i Szkolenia Kadr Technicznych na terenie Departamentu Polityki Budowlanej.

Aby na przyszłość uniknąć podobnych uchybień zarządzam przeprowadzenie rejestracji wszelkiego rodzaju szkół budowlanych i kursów prowadzonych przez Wydziały Odbudowy Urzędów Wojewódzkich i Dyrekcje Odbudowy.

Jednocześnie polecam Urzędowi Wojewódzkim większe zainteresowanie się sprawą rad-

syłanych sprawozdań o zatrudnieniu fachowców w przemyśle budowlanym, aby uniknąć na przyszłość wypadków, iż w sprawozdaniu znajduje się zupełnie określona ilość zapotrzebowania pracowników pawnej kategorii, a w razie skierowania przez Ministerstwo odpowiednich pracowników do pracy w granicach takiego zapotrzebowania — okazuje się, że poszczególne województwa nie mają ich gdzie zatrudnić. Stwarza to w praktyce chaos i przyczynia się do wywołania słusznego rozgoryczenia wśród świeżo wyszkolonych fachowców.

Ostatnio została powołana do życia Centrala Rzemieślniczych Instytutów Naukowych R. P. w Warszawie, która posiada swoje oddziały — Rzemieślnicze Instytuty Naukowe w Warszawie, Krakowie, Łodzi, Białymstoku, Poznaniu, Szczecinie, Katowicach, Kielcach, Wrocławiu, Rzeszowie, Olsztynie i Toruniu.

W przypadku organizowania nowych kursów szkoleniowych, byłoby rzeczą wskazaną korzystać z pomocy Instytutów Naukowych oraz istniejących już szkół, przez co uzyska się dostęp do odpowiednich lokali i pomocy szkolnych oraz do gotowych już grup wykładowców.

w/z Minister Odbudowy

Inż. J. Żakowski

Podsekretarz Stanu

OKOLNIK Nr 28

z dnia 21 października 1946 r.

w sprawie uzgadniania planów inwestycyjnych Związków Samorządowych.

(L. dz. II-3220/46).

Wszystkie Urzędy Wojewódzkie-Wydziały Odbudowy oraz Dyrekcje Odbudowy (Gdańska, Szczecińska, Wrocławska i Poznańska) i B. O. S.

Stosownie do art. 9 ust. 1 pkt b Dekretu z dr. 25.VI.46 r. o państwowym planie inwestycyjnym (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 200), projekty planu inwestycyjnego w zakresie inwestycji użyteczności publicznej i budowlanych związków samorządowych przepracować i przedkładać Centralnemu Urzędowi Planowania Minister Odbudowy w porozumieniu z Ministrem

Administracji Publicznej i innymi właściwymi Ministrami.

Wydziały Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich oraz Dyrekcje Odbudowy i B. O. S. odpowiedzialne są za zebranie i przygotowanie materiałów do planu inwestycyjnego od zainteresowanych związków samorządowych w zakresie jak wyżej. Przy opracowaniu ostatecznym wniosków inwestycyjnych, przed przesłaniem ich do Ministerstwa Odbudowy, powinny być one uzgodnione w ramach Urzędu Wojewódzkiego z Wydziałem Samorządowym.

Dyrekcje Odbudowy uzgadniają wnioski inwestycyjne, przy współudziale zainteresowa-

nych Urzędów Wojewódzkich, ze zgłaszającymi je Zarządami Miejskimi.

Biuro Odbudowy Stolicy uzgodni swe wnioski bezpośrednio z Zarządem Miejskim m. st. Warszawy.

W załączeniu Ministerstwo Odbudowy przesyła wykaz typowych obiektów związków samorządowych, co do których wnioski inwestycyjne należy przedkładać za pośrednictwem terenowych organów Ministerstwa Odbudowy oraz wykaz tych obiektów Związków Samorządowych, co do których planowanie inwestycyjne należy do kompetencji innych Ministerstw i ich terenowych odpowiedników.

Za Ministra Odbudowy

Inż. J. Żakowski

Podsekretarz Stanu

2 zał.

Załącznik 1.

Inwestycje samorządowe, co do których wnioski opracowuje Ministerstwo Odbudowy.

1. Gazownie.
2. Elektrownie.
3. Wodociągi i wiercenie studzien artezyjskich.
4. Kanalizacja.
5. Zakłady oczyszczania miasta.
6. Zakłady utylizacyjne.
7. Rzeźnie i targowiska.
8. Komunikacja miejska:
 - a) tramwaje,
 - b) trolejbusy.
9. Ulice o charakterze nieprzelotowym i mosty na nich.
10. Parki i zieleńce.
11. Melioracje terenów miejskich.
12. Łaźnie i kąpieliska.
13. Budynki administracyjne.
14. Budynki mieszkaniowe.
15. Betoriarnie.
16. Żwirowanie.
17. Cegielnie i klinkiarnie.
18. Tartaki.
19. Kamieniołomy.
20. Wapienniki.
21. Zakłady Szklarsko-szlifierskie.

22. Zakłady blacharsko-instalacyjne.

23. Warsztaty stolarskie.

24. Warsztaty ślusarskie.

Inwestycje samorządowe, co do których wnioski opracowują: w zakresie budownictwa — Min. Odbudowy, a w zakresie wyposażenia — właściwe Ministerstwa.

1. Szpitale i ośrodki zdrowia — wyposażenie Min. Zdrowia.
2. Zakłady opieki społecznej — wyposażenie Min. Pracy i Op. Społ.
3. Szkoły powszechne — wyposażenie Min. Oświaty.
4. Szkoły zawodowe — wyposażenie Min. Oświaty.
5. Domy Ludowe — wyposażenie Min. Kultury i Sztuki.
6. Teatry — wyposażenie Min. Kultury i Sztuki.
7. Kinoteatry — wyposażenie Min. Informacji i Prop.
8. Muzea — wyposażenie Min. Kultury i Sztuki.
9. Majatki rolne — wyposażenie Min. Rolnictwa i R. R.
10. Zakłady ogrodnicze — wyposażenie Min. Rolnictwa i R. R.
11. Straże Pożarne — wyposażenie Min. Administracji Publ.
12. Ośrodki weterynaryjne — wyposażenie Min. Rolnictwa i R. R.

Załącznik 2.

Inwestycje samorządowe, co do których wnioski opracowuje Min. Komunikacji.

1. Mosty na drogach samorządowych.
2. Przelotowe ulice w miastach.
3. Międzygminowa komunikacja samochodowa.
4. Drogi powiatowe i gminne.
5. Koleje samorządowe.

Inwestycje samorządowe co do których wnioski opracowuje Min. Leśnictwa.

1. Lasy samorządowe.
2. Zalesienie nieużytków.

Inwestycje samorządowe co do których wnioski opracowuje Min. Apropowizacji i Handlu lub Min. Przemysłu.

1. Gorzelnie.
2. Browary.
3. Piekarnie.
4. Fabryki makaronu.
5. Fabryki octu.
6. Chłodnie.
7. Młyny.
8. Olejarnie.
9. Wędzarnie.
10. Przechowalnie owoców.
11. Zakłady zaopatrywania.
12. Mleczarnie i zlewnie mleka.
13. Wytwórnice sztucznych wód mineralnych i napoi orzeźwiających.
14. Garbarnie.
15. Torfiarnie.
16. Farbiarnie.
17. Drukarnie.
18. Elektryfikacja wsi.
19. Inne przedsiębiorstwa samorządowe przemysłowe.

99

OKÓLNIK Nr. 29.

z dnia 24 października 1946 r.

w sprawie sprzedaży artykułów reglamentowanych po cenach komercyjnych.

(L. dz. III/9407/6/46).

Do
wszystkich Urzędów Wojewódzkich
— Wydziałów Odbudowy i Dyrekcji
Odbudowy.

Ministerstwo Odbudowy stwierdza wzrost zapotrzebowania na materiały budowlane dla budów nieobjętych planem inwestycyjnym, a prowadzonych przez instytucje samorządowe, społeczne, użyteczności publicznej, kulturalne, związki zawodowe i osoby prywatne z kredytów bankowych, przede wszystkim z kredytów Banku Gospodarstwa Krajowego, funduszy komunalnych i własnych, które ze względu na dobro odbudowy zasługują na ułatwienie w uzyskaniu materiałów budowlanych.

W związku z powyższym Ministerstwo Odbudowy zarządza:

1) materiały budowlane reglamentowane po cenach sztywnych dostarczane będą nadal dla robót wykonywanych z funduszy państwowych i społecznych oraz przy remoncie domów jednorodzinnych, nieczynszowych, zniszczonych lub uszkodzonych wskutek działań wojennych następującej kategorii obywateli:

- a) rolników zakwalifikowanych do korzystania z pomocy państwowej przy odbudowie,
- b) robotników i pracowników żyjących z pracy najemnej i nie mających innych źródeł dochodu,

2) materiały budowlane reglamentowane po cenach komercyjnych dostarczane będą dla wszystkich innych robót, związanych z budową i rozbudową z zachowaniem hierarchii potrzeb,

3) rozdysponowanie całej puli materiałów reglamentowanych zarówno po cenach sztywnych jak i komercyjnych wykonuje Ministerstwo Odbudowy przez władze Odbudowy I i II instancji.

4) Rozprowadzanie materiałów budowlanych wykonuje Centrala Materiałów Budowlanych, która ceny odnośnie puli komercyjnej ustalać będzie w porozumieniu z Departamentem Ekonomicznym Ministerstwa Przemysłu.

5) Materiały budowlane z przydziałów po cenach sztywnych i komercyjnych winny zaopatrywać bezpośrednio konsumentów, a w żadnym wypadku pośredników.

6) Różnica cen między ceną sztywną, a ceną komercyjną pobierana przez C. M. B. odprowadzana będzie w całości na fundusz aprobowany.

7) Dystrybucja materiałów budowlanych po cenach sztywnych (p. 1) i komercyjnych (p. 2) winna się odbywać na podstawie z góry ułożonego planu gwarantującego:

a) w pierwszym rzędzie pokrycie zapotrzebowania po cenach sztywnych,

b) sprzedaż w czasokresach, na które artykuły te były przydzielone. Ze względu na komplikacje magazynowe i finansowe należy unikać przetrzymywania remanentów w przewidywaniu zwiększonego zapotrzebowania w późniejszym okresie.

8) Rozprowadzenie materiałów po cenach komercyjnych wykonywane jest na zlecenie Władz Odbudowy.

Z chwilą wydania niniejszego zarządzenia traci swą moc zarządzenie w sprawie przydziału reglamentowanych materiałów budowlanych podane w piśmie z dnia 12.6.46 r. L. III/7113/6/46, obowiązuje natomiast nadal w pełni zarządzenie podane w piśmie z dnia 16.2.46 r. L. 1021/Bud/W6/

46, ustalające tryb wydawania zleceń do C. M. B. i regulacji należności

w/z Minister Odbudowy:

Inż. S. Pietrusiewicz,
Podsekretarz Stanu.

100

OKOŁNIK Nr. 30

z dnia 14 listopada 1946 r.

w sprawie rejestracji sił technicznych z dziedziny budownictwa.

(L. dz. V — 2 — 1563/46).

Do

wszystkich Urzędów Wojewódzkich
— Wydziałów Odbudowy i Zarządów
Miejskich m. st. Warszawy i m. Łodzi
Wydziałów Inspekcji Budowlanej.

Na podstawie art. 6 pkt. 3 dekretu z dnia 5 września 1946 r. o rejestracji i przymusowym zatrudnieniu fachowych sił technicznych z dziedziny budownictwa na rzecz odbudowy kraju (Dz. U. R. P. r. 47, poz. 266) zarządzam i wyjaśniam co następuje:

1. Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Odbudowy) i Zarządy Miast m. st. Warszawy i m. Łodzi (Wydziały Inspekcji Budowlanej) niezwłocznie ogłaszają w miejscowej prasie codziennej postanowienia dekretu zawarte w art. 1 — 11, a w szczególności powiadomienia o terminie przewidzianym dla dopełnienia obowiązku rejestracji.
2. W ogłoszeniu należy również podać, że za majstrów budowlanych uważa się majstrów: murarskich, ciesielskich, kamiennarskich, dekarских, blacharskich, malarzskich i lakierniczych, ślusarskich, stolarskich, zduńskich (kaflarskich) brukarskich, studniarskich i sztukatorskich, (do grupy majstrów murarskich należy zaliczyć betoniarzy).

Za majstrów instalacyjnych należy uważać majstrów: kanalizacyjno-wodociągowych, centralnego ogrzewania, gazowych, przewietrzania i chłodnictwa, oraz elektrotechnicznych.

3. Dla ujednolinitenia trybu postępowania rejestracja winna być przeprowadzona w następujący sposób:

- a) — rejestrację przeprowadza powiatowa władza administracji ogólnej.
- b) — obywatel obowiązany do rejestracji podaje dane do karty rejestracyjnej, która winna być wypełniona dla każdej osoby w 3 egzemplarzach ściśle według załączonego wzoru Nr. 1.

- c) — niezwłocznie po upływie terminu rejestracji, czyli po dniu 10.XII.1946 r., powiatowa władza administracji ogólnej prześle — z wnioskiem dotyczącym sposobu i potrzeby zatrudnienia — do właściwego Urzędu Wojewódzkiego, po 2 egzemplarze kart rejestracyjnych z wykazem według grup osób, ustalonym przepisem art. 2 powołanego na wstępie dekretu.

- d) — pozostałe w Urzędach powiatowej władzy administracji ogólnej 1-sze egzemplarze kart rejestracyjnych tworzą powiatowy rejestr sił technicznych.

- e) — w terminie do dnia 1.I.1947 r. Urzędy Wojewódzkie (Wydziały Odbudowy) i Zarządy Miast m. st. Warszawy i m. Łodzi (Wydziały Inspekcji Budowlanej) prześlą do Ministerstwa Odbudowy sporządzony według powiatów wykaz osób zarejestrowanych, według załączonego wzoru Nr. 2.

- f) — pozostałe w Urzędach Wojewódzkich, Zarządach Miast m. st. Warszawy i m. Łodzi 2-gie egzemplarze kart rejestracyjnych tworzą wojewódzki — miejski rejestr sił technicznych, zaś 3-cie zatrzymane zostają do dyspozycji Ministerstwa Odbudowy.

4. Zarządzenia w przedmiocie wykonania dalszych przepisów dekretu będą w miarę potrzeby wydawane oddzielnie.

Załączniki: wzór Nr. 1 — wzór Nr. 2.

w/z Minister Odbudowy:

J. Żakowski

Podsekretarz Stanu.

Wzór Nr 1.

Karta rejestracyjna.

(w myśl dekretu z dnia 5.IX.1946 — Dz. U. R. P. Nr 47 poz. 266).

1. Nazwisko i imiona (podkreślić imię używane)		
2. Tytuł naukowy (z dokumentów)		
3. Dokładny adres zamieszkania (miejscowość, ulica, nr., powiat)		
4. Data i miejsce urodzenia (miejscowość, powiat, województwo)		
5. Dane, które uzasadniają posiadanie technicznych kwalifikacji fachowych z dziedziny budowlanej	a. Wykształcenie ogólne (na podstawie dokumentów)	
	b. Wykształcenie techniczne (na podstawie dokumentów)	
	c. Studia i egzaminy specjalne (na podstawie dokumentów)	
	d. Praktyka budowlana po zakończeniu studiów (podać większe roboty i dla jakich celów, stwierdzone przez władzę budowlaną)	

6. Zawód i stanowisko w zawodzie przed 1.IX.1939 r.		
7. Zawód i stanowisko w zawodzie w dniu rejestracji		
8. Warunki mieszkaniowe rejestrowanego (ilość izb mieszkalnych i dodatk.)		
9. Warunki rodzinne rejestrowanego (stan, ilość członk. rodziny)		
10. Oświadczenie rejestrowanego w jakim zakresie i jakiej miejscowości pragnie pracować		
11. Oświadczam, że dane w rubrykach 1 — 10 są zgodne z prawdą. miejscowość, data podpis rejestrującego się	12. Spisałem na podstawie przedłożonych dokumentów miejscowość, data podpis spisującego	
13. Wniosek co do potrzeby i sposobu zatrudnienia		
I Instancja miejscowość, data (podpis)	II Instancja miejscowość, data (podpis)	III Instancja miejscowość, data (podpis)

Wykaz osób zarejestrowanych

[illegible]

OKÓLNIAK Nr. 31.

z dnia 28 listopada 1946 r.

w sprawie stosowania norm wynagrodzenia za prace inżynierskie w zakresie domowych instalacji wewnętrznych.

(L. dz. BZ — 1541/46).

Do wszystkich Ob. Ob. Wojewodów (Wydziały Odbudowy) oraz Dyrekcji Odbudowy w Gdańsku, Szczecinie, Poznaniu, Wrocławiu i Warszawie.

Uchylając okólnik Nr. 3 z dnia 16.II.1946 r. poz. 13 (Dz. U. M. O. Nr. 1 1946 r.) w sprawie stosowania norm tymczasowych za prace inżynierskie w zakresie domowych instalacji wewnętrznych, ustalam zasady obliczenia wynagrodzeń za prace wod.-kanalizacyjne, centralnego ogrzewania, gazu i elektryczne, wykonywane dla urzędów, instytucji i przedsiębiorstw państwowych w/g załączonych norm.

Wynagrodzenie za powyższe prace winno być obliczone z zastosowaniem mnożnika 15, przyjętego za obowiązujący okólnikiem Min. Odb. Nr. 19 z dnia 18.VII.46 r. L. dz. V — 578/46, przy dzielniku dla robót wod.-kan. c. o. i gazu 22, dla robót elektrycznych 25.

2 załączniki.

Za Ministra:

Inż. St. Pietrusiewicz.

Podsekretarz Szanu

Załącznik Nr. 1 do okólnika Nr. 31
Min. Odbudowy z dnia 28/XI — 46.

N o r m y.

Obliczenia wynagrodzenia inżynierów instalatorów za prace przy projektowaniu i budowie urządzeń instalacyjnych sanitarnych i ciepłych.

Normy ustala się w zależności od charakteru robót i zakresu w pięciu następujących tablicach.

Tablica I. — dla nowych robót wodociągowo-kanalizacyjnych na zewnątrz budynku.

Kosztorys przedwo- jenny zł.	Projektowanie				Kierow- nictwo
	Prace wstęp- ne	Projekt	Kosz- torys	Razem	
	Wynagrodzenie				
do 5000	40	110	50	200	300
10000	64	176	80	320	480
20000	114	315	143	572	858
30000	160	443	201	804	1206
40000	203	559	254	1116	1524
50000	244	671	305	1220	1830
60000	280	773	351	1404	2106
70000	317	870	395	1582	2373
80000	352	969	440	1760	2640
90000	386	1059	481	1926	2889
100000	420	1155	525	2100	3150
150000	576	1584	720	2880	4320
200000	712	1958	890	3560	5340
300000	972	2673	1215	4860	7290
400000	1216	3344	1520	6080	9120
500000	1409	4126	1875	7500	11250

Kosztorys przedwojenny zł.	Projektowanie				Kierownictwo
	Prace wstępne	Projekt	Kosztorys	Razem	
Wynagrodzenie					
600000	1752	4818	2190	8760	13140
700000	2016	5544	2520	10080	15120
800000	2278	6266	2848	11392	17088
900000	2542	6990	3177	12708	19062
1000000	2800	7700	3500	14000	21000
2000000	5440	14960	6800	27200	40800
3000000	7920	21780	9900	29600	59400
4000000	10240	28160	12800	51200	76800
7000000	16800	46200	21000	84000	126000
10000000	21600	59400	27000	108000	162000
i więcej					

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Tablica II — dla robót nowych wodociągowo-kanalizacyjnych, gazu wewnątrz budynku, dla robót nowych centralnego ogrzewania wody posiadającego oddzielne źródła ciepła, oraz centralnego ogrzewania budynków fabrycznych i gospodarczych.

Kosztorys przedwojenny zł.	Projektowanie				Kierownictwo
	Prace wstępne	Projekt	Kosztorys	Razem	
Wynagrodzenie					
do 5000	52	142	65	259	387
10000	86	238	108	432	658
20000	151	416	189	756	1134
30000	211	576	263	1050	1575
40000	264	727	330	1321	1980
50000	317	871	396	1584	2376
60000	367	1010	459	1836	2754
70000	415	1140	519	2074	3111
80000	461	1267	576	2304	3466
90000	504	1387	630	2529	3781
100000	547	1505	684	2736	4104
150000	744	2050	932	3726	5589
200000	924	2543	1156	4623	6934
300000	1246	3428	1558	6232	9348
400000	1532	4214	1915	7661	11491
500000	1836	5049	2295	9180	13770
600000	2138	5881	2673	10692	16038
700000	2429	6681	3037	12147	18220
800000	2736	7524	3420	13680	20520
900000	3046	8375	3807	15228	22842
1000000	3348	9207	4185	16740	25110
2000000	6120	16830	7650	30600	45900
3000000	8532	23463	10665	42660	63990
4000000	10800	29700	13500	54000	81000
7000000	17136	47124	21420	85680	128520
10000000	21600	59400	27000	108000	162000
i więcej!					

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Tablica III — dla robót remontowych wodociągowo-kanalizacyjnych, gazowych oraz nowego centralnego ogrzewania i grzanie wody mającego wspólne źródło ciepła z centralnym ogrzewaniem.

waniem.					
Kosztorys przedwojenny zł.	Projektowanie				Kierownictwo
	Prace wstępne	Projekt	kosztorys	Razem	
do 5000	58	158	72	288	430
10000	96	264	120	480	720
20000	168	462	210	840	1260
30000	234	640	292	1166	1750
40000	293	808	367	1468	2200
50000	352	968	440	1760	2640
60000	408	1112	510	2040	3060
70000	461	1267	576	2304	3457
80000	512	1408	640	2560	3840
90000	560	1541	700	2801	4201
100000	608	1672	760	3040	4560
150000	827	2278	1035	4140	6210
200000	1027	2825	1284	5136	7704
300000	1384	3809	1731	6924	10386
400000	1702	4682	2128	8512	12768
500000	2040	5610	2550	10200	15300
600000	2376	6534	2970	11880	17820
700000	2699	7423	3374	13496	20244
800000	3040	8360	3800	15200	22800
900000	3384	9316	4230	16920	25380
1000000	3720	10230	4650	18600	27900
2000000	6800	18700	8500	34000	51000
3000000	9400	26070	11850	47400	71100
4000000	12000	33000	15000	60000	90000
7000000	19040	52360	23800	95200	142800
10000000	24000	66000	30000	120000	180000
i więcej					

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Tablica IV — dla robót remontowych centralnego ogrzewania.

Kosztorys przedwojenny zł.	Projektowanie				Kierownictwo
	Prace wstępne	Projekt	Kosztorys	Razem	
	Wynagrodzenie				
do 5000	70	190	86	346	519
10000	115	317	144	576	864
20 000	201	558	251	1005	1507
30000	275	758	344	1377	2025
40000	346	950	432	1728	2592
50000	413	1139	518	2070	3105
60000	480	1318	600	2398	3596
70000	545	1497	680	2722	4082
80 000	605	1663	756	3024	4536
90000	664	1827	830	3321	4982
100000	720	1981	900	3600	5400
150 000	983	2703	1228	4914	7371
200000	1210	3326	1512	6048	9079
300000	1620	4455	2025	8100	12150
400000	1973	5425	2466	9864	14796
500000	2322	6385	2903	11610	17415
600000	2700	7425	3375	13500	20250
700000	3048	8386	3812	15246	22869
800000	3427	9425	4284	17136	25704
900000	3803	10461	4755	19019	28528
1000000	4176	11484	5220	20880	31320
2000000	7488	20592	9360	37440	56160
3000000	10152	27918	12690	50760	76140
4000000	12384	34056	15480	61920	92880
7000000	19152	52668	23940	95760	143640
10000000	23760	65340	29700	118800	178200

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Tablica V — dla robót remontowych, których koszt robocizny przekracza koszt materiałów, dla robót centralnego ogrzewania projektowanych łącznie z wentylacją, samych urządzeń wentylacyjnych wyciągowych i cyrkulacyjnych, samoczynnych i pobudzanych. Dla urządzeń centralnego ogrzewania wymagających obliczenia współczynników i złożonych systemów, oraz dla łaźni, kąpielisk, kuchni i pralni centralnych, szpitali teatrów, hangarów, chłodni, suszarni laboratoriów, budynków specjalnych i monumentalnych.

Kosztorys przedwojenny zł.	Projektowanie				Kierownictwo
	Prace wstępne	Projekt	Kosztorys	Razem	
Wynagrodzenie					
d, 5000	77	211	96	384	576
10000	128	352	160	640	960
20000	223	614	279	1116	1674
30000	306	842	382	1530	2250
40000	384	1056	480	1920	2880
50000	459	1266	575	2300	3450
60000	533	1465	666	2664	3996
70000	605	1663	756	3024	4536
80000	672	1848	840	3360	5040
90000	738	2030	922	3690	5535
100000	800	2200	1000	4000	6000
150000	1092	3003	1365	5430	8190
200000	1344	3696	1680	6720	10080
300000	1800	4950	2250	9000	13500
400000	2192	6028	2740	10960	16440
500000	2580	7095	3225	12900	19350
600000	3000	8250	3750	15000	22500
700000	3387	9318	4235	16940	25410
800000	3808	10472	4760	19040	28560
900000	4226	11623	5285	21132	31698
1000000	4640	12760	5800	23200	34800
2000000	8320	22880	10400	41600	62400
3000000	11280	31020	14100	56400	84600
4000000	13760	37840	17200	68800	103200
7000000	21280	58520	26600	106400	159600
10000000	26400	72600	33000	132000	198000
i więcej					

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Obliczenie wynagrodzenia wg. tablic przeprowadza się w sposób następujący: sumę kosztorysową zaakceptowaną przez zlecającego, należy podzielić przez dzielnik, wyznaczony przez Ministerstwo Odbudowy dla danego okresu czasu, otrzymany iloraz w złotych przedwojennych jest podstawą do wyszukania tablicy wynagrodzenia za odpowiednie czynności. Otrzymane z tablicy wynagrodzenie pomnożyć przez mnożnik, wyznaczony przez Ministerstwo Odbudowy dla danego okresu czasu wypłaty lub obliczenia wynagrodzenia, a otrzymany iloczyn stanowi wynagrodzenie w złotych.

Ostateczną wysokość wynagrodzenia za kierownictwo oblicza się analogicznie, przyjmując za podstawę zamiast sumy kosztorysowej, rzeczywisty koszt budowy.

1. Za przeprowadzenie osobno zleconej kołaudacji liczy się 5% ze sprawdzeniem rachunków, a ze sporządzeniem kosztorysu wykonawczego — 10% sumy za kierownictwo robót.

2. Za prace niwelacyjne i inne pomiary liczy się wg. straconego czasu, oraz przewiezienia instrumentów i pomoc przy taśmie i łącie, zwrot kosztu dojazdu i powrotu wg. rzeczywistych kosztów.

3. Za czynności nieobjęte normami i omówieniami, wynagrodzenie określa się wg. umowy lub podług zużytego czasu, licząc 25 zł. za godzinę z zastosowaniem mnożnika, przy czym liczy się minimum za trzy godziny.

4. Za wykonanie czynności poza miejscem zamieszkania, lub stałego zatrudnienia, dolicza się do stawek zasadniczych wg. tablic, zwrot kosztów podróży, hoteli i diety, wg. umowy ze zleceniodawcą.

5. W razie, gdy budowa przedłuża się nie w winy kierownika ponad przewidziany okres,
- kierownikowi będzie przysługiwało za kierownictwo dodatkowe wynagrodzenie za każdy miesiąc poza przewidziane, w wysokości równej ilorazowi umówionego wynagrodzenia i przewidzianej pierwotnej ilości miesięcy trwania robót, z zastrzeżeniem, że dodatkowe wynagrodzenie w całości, nie może przekraczać wynagrodzenia umownego.

6. Wynagrodzenie za projekty i kierownictwo przy robotach różnych rodzajów instalacji oblicza się oddzielnie dla każdego projektu i budynku.

Przy obiektach powtarzających się, bliźniaczych, opust 20%.
- Załącznik Nr. 2. do okólnika
Nr. 31 Min. Odbudowy z dnia 28/XI 46.

N o r m y .

Obliczenia wynagrodzenia inżynierów - elektryków za prace przy projektowaniu i budowie urządzeń elektrycznych.

T a b l i c a

Kosztorys przedwojenny	P r o j e k t o w a n i e						Kierownictwo	
	Prace wstępne	Projekt	Rys. wykon.	Kosztorys	Rachunek rentown.	Sprawdzenie ofert i wnioski	Nadzór ze sprawdzeniem rachunków	Odbiór
	W y n a g r o d z e n i e							
1000	22	55	44	33	11	11	77	22
2000	40	100	80	60	20	20	140	40
4000	74	185	148	111	37	37	259	74
5000	90	225	180	135	45	45	315	90
10000	160	400	320	240	80	80	560	160
20000	280	700	560	420	140	140	980	280
30000	384	960	768	576	192	192	1344	384
40000	480	1200	960	720	240	240	1680	480
50000	580	1450	1160	870	290	290	2030	580
60000	672	1680	1344	1008	336	336	2352	672
70000	756	1890	1512	1134	378	378	2646	756
80000	848	2120	1696	1272	424	424	2968	848
90000	918	2295	1836	1377	459	459	3213	918
100000	1000	2500	2000	1500	500	500	3500	1000
150000	1380	3450	2760	2070	690	690	4830	1380
200000	1680	4200	3360	2520	840	840	5880	1680
300000	2280	5700	4560	3420	1140	1140	7980	2280
400000	2720	6800	5440	4080	1360	1360	9520	2720
500000	3200	8000	6400	4800	1600	1600	11200	3200
600000	3720	9300	7440	5580	1860	1860	13020	3720
700000	4200	10500	8400	6300	2100	2100	14700	4200
800000	4640	11600	9280	6960	2320	2320	16240	4640
900000	5040	12600	10080	7560	2520	2520	17640	5040
1000000	5400	13500	10800	8100	2700	2700	18900	5400
2000000	10000	25000	20000	15000	5000	5000	35000	10800
3000000	13800	34500	27600	20700	6900	6900	48300	13800
4000000	17600	44000	35200	26400	8800	8800	61600	17600
7000000	25200	63000	50400	37800	12600	12600	86200	25200
10000000 i więcej	30000	75000	60000	45000	15000	15000	105000	30000

Dla pośrednich wartości wynagrodzenie ustala się drogą interpolacji.

Obliczenie wynagrodzenia w/g tablicy przeprowadza się w sposób następujący: Sumę kosztorysową zaakceptowaną przez zleceniodawcę wzgl. koszty lub wartość budowy wyrażone w zł. należy podzielić przez dzielnik wyznaczony przez Ministerstwo Odbudowy dla danego okresu czasu, otrzymany iloraz w złotych przedwojennych

jest podstawą do wyszukania w tablicy wynagrodzenia za odpowiednie czynności.

Otrzymane z tablicy wynagrodzenie należy pomnożyć przez mnożnik wyznaczony przez Ministerstwo Odbudowy dla danego okresu czasu wypłaty lub obliczenia wynagrodzenia, a otrzy-

many iloczyn stanowi wynagrodzenie w złotych.

Poszczególne kolumny tablicy określają wynagrodzenie za poszczególne czynności pracy inżynierskiej, a mianowicie:

Kolumna 1 — prace wstępne — badanie i pomiary w terenie, zdjęcie do projektu, szkice i projekt wstępny w razie potrzeby z przybliżonym kosztorysem.

Kolumna 2 — projekt — rozwiązanie zagadnienia w takim opracowaniu, z którego można sporządzić szczegółowy kosztorys dla projektowanego urządzenia, projekt rysunkowy z potrzebnymi obliczeniami i opisem technicznym.

Uwaga: opis techniczny osobno sporządzony odcenia się w/g kolumny 5-ej.

Kolumna 3 — rysunki wykonawcze (robocze) szczegółowe rysunkowe opracowanie, potrzebne do wykonania urządzenia w warsztacie lub na budowie.

Kolumna 4 — kosztorys z wyszczególnieniem materiałów i robocizny i opisem robót dla szczegółowego ustalenia kosztów wykonania, a w razie potrzeby z wycenieniem.

Kolumna 5 — rachunek rentowności — obliczenie kosztu ruchu i tp.

Kolumna 6 — sprawdzenie i ocena ofert, zestawienie ofert, wnioski.

Kolumna 7 — nadzór techniczny lub kierownictwo budowy wraz ze sprawdzeniem rachunków.

Uwaga: sprawdzenie rachunków ilościowe i jakościowe, wykonane jako czynność niezależna, opłaca się wg. kolumny 8.

Kolumna 8 — odbiór lub przyjęcie obiektów, urządzeń lub maszyn z wykonaniem pomiarów wydajności lub sprawności pracy i zbadaniem zgodności z warunkami umowy lub zamówienia.

Omówienie do tablicy.

1. Przy zleceniu i wykonaniu całości prac projektowania lub nadzoru, wynagrodzenie oblicza się jako sumę poszczególnych kolumn, (dla prac projektowania 1 — 6, dla nadzoru 7 — 8). Wynagrodzenia za projekty i kierownictwo oblicza się osobno dla poszczególnych budynków, obejmujących zlecenie i osobno dla poszczególnych

projektów (oświetlenie i siła, sygnalizacja, telefony, radio i tp.). Dla prac remontowych, lub bezpośrednio związanych z remontem danego urządzenia do całości wynagrodzenia dolicza się 25%.

2. Dla projektów urządzeń elektrycznych w budowlach o charakterze wybitnie reprezentacyjnym, monumentalnym, zabytkowym i specjalnym wymagających specjalnych rozwiązań zagadnień oświetleniowych lub innych, honorarium określone w szeregach 1 — 8, zwiększa się od 25% do 50% zależnie od umowy.

3. Dla projektów instalacji elektrycznych w obiektach o masowym, jednolitym charakterze (kuchary, duże domy czynszowe i tp. o powtarzających się jednakowych układach elektrycznych), dane tabeli mogą ulec zmniejszeniu przy zawieraniu umowy od 10 — 20%, zależnie od stopnia jednostajności.

4. Za czynności o charakterze doradczym i rzeczoznawczym ustala się wynagrodzenie:

- a) za sporządzenie opisu technicznego dla celów oszacowania lub technicznej oceny w/g kolumny 5-tej.
- b) Za techniczną ocenę obiektów i urządzeń wraz z opisem w/g kolumny 1-szej.
- c) Za oszacowanie obiektów i urządzeń z opisem w/g. kolumny 1-szej.

5. Za czynności nieobjęte powyższą tabelą i omówieniem do niej, wynagrodzenie określa się wg. umowy lub podług zużytego czasu, licząc 25 zł. za godzinę z zastosowaniem mnożnika, przy czym liczy się minimum za trzy godziny.

6. O ile budowa przedłuża się nie z winy kierownictwa ponad przewidziany okres, kierownikowi przysługuje dodatkowe wynagrodzenie za każdy miesiąc ponad przewidziany termin, w wysokości równej ilorazowi normalnego wynagrodzenia i przewidzianej pierwotnie ilości miesięcy z zastrzeżeniem, że dodatkowe wynagrodzenie w całości nie może przekraczać połowy wynagrodzenia pierwotnego.

7. Za wykonanie czynności poza miejscem zamieszkania, lub stałego zatrudnienia, dolicza się do stawek zasadniczych wg. tablicy zwrot kosztów podróży, hoteli i diety wg. umowy ze zleceniodawcą.

102

OKÓLNIK Nr. 32.

z dnia 28 listopada 1946 r.

w sprawie uzgadniania planów i wytycznych pr. zez urzędy planowania przestrzennego z władzami i organami publicznymi.

(L. dz. G. M. 3987/46).

Do
Urzędów Wojewódzkich (Regionalnych Dyrekcji Planowania Przestrzennego).

W wykonaniu dekretu z dnia 2 kwietnia 1946 r. o planowym zagospodarowaniu prze-

strzennym Kraju (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 109), Ministerstwo Odbudowy opracowało projekt rozporządzenia Rady Ministrów o współpracy władz w akcji planowania przestrzennego i rozstało projekt do międzyministerialnego uzgodnienia.

Ponieważ omówienie i uzgodnienie tego projektu oraz uchwalenie go przez Radę Ministrów

nie będzie mogło nastąpić w najkrótszym czasie, uważam za potrzebne na razie w tej drodze zwrócić uwagę Dyrekcyi na konieczność stałej, ściślej współpracy urzędów planowania przestrzennego z innymi władzami i organami publicznymi. Wyrazem tej współpracy powinno być przede wszystkim uzgadnianie z nimi opracowywanych planów i wytycznych — zgodnie z art. 17 ust. 1 powołanego dekretu. Obowiązek uzgadniania obejmuje:

- 1) uzgadnianie projektowanych zasad planów przed przystąpieniem do sporządzania planów oraz uzgadnianie projektów planów w toku ich opracowywania, nadto
- 2) uzgadnianie wytycznych przewidzianych w art. 5 ust. 1 powyższego dekretu w stadium ich projektowania.

Uzgadnianie należy przeprowadzać z równymi hierarchicznie władzami i organami, a mianowicie: regionalne dyrekcje planowania przestrzennego uzgadniają projektowane zasady planów, projekty planów i projekty wytycznych — z zainteresowanymi władzami podległymi bezpośrednio władzom naczelnym, zaś miejscowe urzędy planowania przestrzennego — projektowane zasady planu miejscowego oraz projekty planów miejscowych — z zainteresowanymi urzędami podległymi pośrednio władzom naczelnym.

Przystępując do uzgodnienia urzędy planowania przestrzennego powinny przesłać omówionym wyżej władzom i organom projektowane zasady planów, projekty planów (szkice, opracowania itd.) i projekty wytycznych do wiadomości i wypowiedzenia się.

Jeżeli te władze i organa zgłaszają zastrzeżenia przeciwko otrzymanym projektom, wówczas

urząd planowania przestrzennego obowiązany jest wdrożyć postępowanie celem uzgodnienia stanowisk. W rachubę wchodzi tutaj takie metody uzgadniania jak: wyjaśniająca korespondencja, udzielanie materiałów, uzgadnianie w drodze konferencji itd. Rozbieżności stanowisk, które nie dadzą się usunąć w drodze bezpośredniego porozumienia, będą rozstrzygane: przez Ministerstwo Odbudowy w porozumieniu z właściwą władzą naczelną — jeżeli chodzi o projekty sporządzane przez regionalne dyrekcje, zaś przez regionalne dyrekcje w porozumieniu z właściwymi urzędami podległymi bezpośrednio władzom naczelnym — jeżeli chodzi o projekty urzędów miejscowych.

Należyte zorganizowanie i przeprowadzenie akcji planowania przestrzennego zależy w dużej mierze od zapewnienia zgodnego współdziałania wszystkich organów państwowych w tym dziele, m. innymi od harmonizowania inicjatywy urzędów planowania z działalnością zainteresowanych władz i organów. Dlatego też proszę Ob. Dyrektorów o poświęcenie realizacji tego postulatu, unormowanej niniejszym okólnikiem, pełnej uwagi i wydanie potrzebnych zleceń urzędowi podwładnym.

Dodaję, że równocześnie zwracam się do wszystkich Ob. Ministrów z prośbą, by ze swej strony wezwali podwładne władze i organa do uzgadniania z urzędami planowania przestrzennego zamierzeń w sprawach wchodzących w zakres planów, a to zgodnie z art. 43 powołanego na wstępie dekretu.

Minister Odbudowy:

M. Kaczorowski

103

Ministerstwo odbudowy

L. dz. G.M. 2523/WI/46.

Wytyczne organizacji

Wydziałów Odbudowy

Do wszystkich

Obywateli Wojewodów

Warszawa, dn. 19 listopada 1946 r.

Załącznik

Wewnętrzna organizacja Wydziałów Odbudowy w Urzędach Wojewódzkich

I.

- (1) Wydziały Odbudowy dzielą się na trzy Oddziały:
Oddział I — Ogólny i Administracji Budowlanej,
Oddział II — Budownictwa,
Oddział III — Przemysłu Budowlanego.
Poza Oddziałami powołuje się inspektorów podległych bezpośrednio Naczelnikom Wydziałów Odbudowy.
- (2) W przypadku wyjątkowo dużej liczby nieruchomości państwowych lub objętych za-

Minister:

M. Kaczorowski

1 zał.

rzędem państwowym na wniosek Wojewody przez Wydział Odbudowy rzeczowo umotywowany — Ministerstwo Odbudowy może zezwolić na wyodrębnienie w ramach Wydziału Odbudowy — Oddziału IV — „Zarządu Nieruchomości Państwowych”.

- (3) Podział spraw pomiędzy Oddziały podany jest w załączniku o „Zakresie działania Oddziałów w Wydziałach Odbudowy Urzędów Wojewódzkich”.

II

- (1) Naczelnik Wydziału Odbudowy kieruje bezpośrednio Oddziałem I. Inne Oddziały są podporządkowane kierownikom ustalonym przez Ministerstwo Odbudowy na wniosek Naczelnika Wydziału, aprobowany przez Wojewodę. Kierownik Oddziału, poza funkcją kierownika, prowadzi, jako referent, część spraw z zakresu powierzonego mu Oddziału.
- (2) Jednemu z kierowników Oddziałów lub inspektorów Naczelnik Wydziału za aprobatą Wojewody zleca funkcje zastępcy Naczelnika Wydziału Odbudowy.
- (3) Naczelnik Wydziału wewnętrznym zarządzeniem, zatwierdzonym przez Wojewodę, rozdziela sprawy, należące do zakresu działania poszczególnych Oddziałów pomiędzy samodzielnymi referentów (radców) z uwzględnieniem ich kwalifikacji i specjalności. W wyjątkowych wypadkach Naczelnik może zlecić samodzielnemu referentowi — specjalście prowadzenie spraw, należących do zakresu działania różnych Oddziałów.

Sprawy nadzoru technicznego oraz planowania, odbudowy i budowy zakładów i urządzeń użyteczności publicznej mogą być skoncentrowane w ręku jednego specjalisty, który w tym zakresie może również pełnić funkcje inspektora technicznego.

- (4) Samodzielnymi referentom oraz inspektorom w miarę potrzeby i w zależności od ilości spraw przez nich załatwianych, przydzielani są fachowi pomocnicy i siły manipulacyjne.

III

- (1) Ilość stanowisk inspektorów, samodzielnymi referentów (radców), pomocniczych sił technicznych i specjalnych ustala dla Wydziału Ministerstwo Odbudowy na wniosek Naczelnika, aprobowany przez Wojewodę w zależności od istotnych potrzeb Wydziału oraz przewidzianych na wydatki osobowe kwot budżetowych.
- (2) Ilościową obsadę pomocniczych sił manipulacyjnych ustala Wojewoda na wniosek Naczelnika Wydziału.

IV

Naczelnik Wydziału ustali wewnętrznym zarządzeniem, zatwierdzonym przez Wojewodę, w jakich sprawach i przypadkach prawo aproba-

ty i prawo podpisu zastrzega się Naczelnikowi Wydziału lub w jego zastępstwie Kierownikom Oddziałów i samodzielnymi referentom.

Zakres działania Oddziałów w Wydziałach Odbudowy Urzędów Wojewódzkich.

Oddział I — Ogólny i Administracji Budowlanej obejmuje sprawy:

1. a) organizacyjne i osobowe Wydziału i referentów powiatowych odbudowy, oraz świadczeń społecznych dla pracowników odbudowy;
- b) sporządzania planów inwestycyjnych długoterminowych i okresowych;
- c) preliminarzy budżetowych kredytów administracyjnych, rachunkowości i kontroli formalno-rachunkowej;
- d) inwentaryzacji szkód wojennych w budownictwie; materiałów informacyjno-statystycznych, obrazujących całokształt działalności odbudowy na terenie Województwa, informowania w tej dziedzinie czynników społecznych i prasy;
- e) taboru komunikacyjnego i transportowego Wydziału.
2. a) przydzielania terenów pod budowę osiedli, zakładów i urządzeń użyteczności publicznej, kolonij mieszkaniowych, ogródków działkowych itp.;
- b) propagowania i popierania racjonalnego budownictwa mieszkaniowego.
3. a) organizacji szkolenia i doszkalania pracowników i rzemieślników techniczno-budowlanych;
- b) nadzoru policyjno-budowlanego i zatwierdzania projektów i udzielania pozwoleń na roboty budowlane; postępowania odwoławczego; opiniowania i przedkładania wniosków do egzaminów na uprawnienia budowlane; weryfikacji uprawnień i ewidencji uprawnień budowlanych; nadzoru nad wykonaniem zawodu w zakresie projektowania, kierowania robotami i wykonawstwa budowlanego;
- c) kontroli przestrzegania obowiązujących zarządzeń odnośnie standartów budowlanych, przestrzennych i wyposażeniowych, jak np. zarządzeń i okólników o oszczędnościach w budownictwie;
4. a) zarządu i administracji nieruchomości, stanowiących własność państwową, względnie zajętych przez urzędy i instytucje państwowe oraz na mieszkania służbowe dla pracowników państwowych; przydziału pomieszczeń urzędom, instytucjom i urzędnikom państwowym; konserwacji i drobnych remontów administrowanych budynków; wniosków o sprzedaży lub dzierżawie nieruchomości państwowych oraz o kupnie lub dzierżawie nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa;
- b) grobownictwa wojenego — ewidencji i opieki nad cmentarzami wojennymi, poszukiwania mogił i ekshumacji zwłok.

Oddział II — Budownictwa obejmuje sprawy:

1. a) opracowywania na podstawie ustalonych planów inwestycyjnych rozdzielników kredytów budżetowych i bankowych na roboty prowadzone bezpośrednio oraz roboty nadzorowane;
b) zleceńodawstwa, przetargów, umów, komisji kolaudacyjnych, nadzoru wszystkich robót, przewidzianych w planie inwestycyjnym, kontroli i zatwierdzania sprawozdań, dokumentów technicznych i finansowych z prac wykonawczych oraz rozchodowanych kwot i materiałów; kształtowania się cen w budownictwie, taryf za projekty, kosztorysy, kierownictwo itp.;
2. zapotrzebowania, rozdziału oraz nadzoru i kontroli nad użyciem przydzielonych centralnie materiałów budowlanych; dyspozycji rozdzielnicy dla C. M. B. i kontroli ich wykorzystania;
3. odbudowy i przebudowy wsi — rozprowadzania przyznanych subwencji pieniężnych, pożyczek, materiałów budowlanych dla odbudowy i przebudowy indywidualnych gospodarstw wiejskich; akcji instrukcyjnej w zakresie budownictwa ogniotrwałego; współdziałania w projektowaniu i nadzorze nad realizacją właściwych planów zabudowy wsi.

Oddział III — Przemysłu Budowlanego obejmuje sprawy:

1. a) nadzoru nad wykonywaniem wytycznych Ministerstwa Odbudowy w zakresie produkcji materiałów budowlanych;
b) koordynacji działalności wytwórni materiałów budowlanych podległych Ministerstwu Odbudowy;
c) współdziałania z Okręgowym Zjednoczeniem Wytwórni Materiałów Budowlanych;

2. współpracy z Okręgowym Zjednoczeniem Państwowych Przedsiębiorstw Budowlanych, z organizacjami branżowymi przedsiębiorstw budowlanych w zakresie organizacji, zagadnień warunków pracy i płac, cen jednostkowych, uprawnień technicznych w robotach budowlanych, zaopatrywania przedsiębiorstw itp.;
3. współdziałania z Ekspozyturą Komisarza do Spraw Sprzętu Budowlanego w zakresie zaopatrzenia w ten sprzęt zainteresowanych;
4. a) zaopatrywania wytwórni w surowce, węgiel, materiały pędne oraz inne materiały reglamentowane, potrzebne dla produkcji;
b) nadzoru nad stosowaniem umów zbiorowych w przemyśle budowlanym oraz współdziałania w tym zakresie z oddziałem C.M.B. i kontroli cen na materiały budowlane;
5. a) ewidencji sprawozdawczości i statystyki istniejących na terenie województwa wytwórni materiałów budowlanych i przedsiębiorstw budowlanych, ich zdolności produkcyjnej i stanu zatrudnienia;
b) opiniowania wniosków inwestycyjnych wytwórni materiałów budowlanych i przedsiębiorstw budowlanych do planu inwestycyjnego.

Inspektorzy obejmują sprawy:

1. okresowych i doraźnych inspekcji agend odbudowy i nadzoru budowlanego w miastach i powiatach — wyznaczonych im rejonów — w zakresie wszelkich spraw i czynności z budownictwem związanych;
2. współdziałania z Oddziałami Wydziału Odbudowy w zakresie programów inwestycyjnych, rozdziału kredytów i materiałów budowlanych, instrukcyj dla agend odbudowy oraz opinii o obsadach personalnych agend terenowych odbudowy.

Cena numeru niniejszego zł. 55.

Redakcja i Administracja: Ministerstwo Odbudowy, Warszawa, Al. Marszałka Stalina 38.

Należność za Dziennik Urzędowy należy wpłacać tylko na konto czekowe w P. K. O. w Warszawie Nr I — 1683 — „Ministerstwo Odbudowy — Wydawnictwa”.